

nogen Tid frem. Jeg har bestræbt mig for at affatte Lovforslaget saaledes, at det, samtidig med at det saa nøje som muligt bringer Forholdene i de sønderjydske Landsdele paa dette Omraade i Overensstemmelse med Forholdene i det øvrige Land, dog tager det rimelige Hensyn til de særlige Forhold, der hidtil har været til Stede, som det forekommer mig, at man har Krav paa, ikke mindst fra deres Side, som driver denne Næring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Umyndighed og Værgemaal.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1993).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Fra Landstinget er hertil oversendt Forslag til Lov om Umyndighed og Værgemaal. Reglerne om Umyndighed har hidtil været spredt paa mange forskellige Steder. Retsvirkningerne har været uklare, man var egentlig aldrig klar over, hvad man forstod ved Begrebet Umyndighed, idet dette Begreb blev taget i mange forskellige Betydninger, og man maatte derfor hver Gang undersøge, om det var Umyndighed i den ene Betydning eller i den anden Betydning. Lovforslaget tilsigter nu en Kodifikation af alle de om Umyndighed og dens Retsvirkninger gældende Regler.

Lovforslaget indeholder 9 Kapitler. Man begynder med at definere Begrebet. Nu for Tiden spiller det 18de Aar en Rolle, idet man ved 18 Aars Alderen bliver personlig myndig, men ikke formueretlig myndig, da der mellem 18 og 25 Aar indtræder en Mellemtilstand, der hedder Mindreaarighed. Disse Uklarheder bliver nu fjernet; nu bliver Vendepunktet det 21de Aar. Indtil det 21de Aar er man umyndig, efter det 21de Aar er man myndig, Umyndigheden omfatter dels de af Øvrigheden umyndiggjorte, dels dem, der er under 21 Aar, de saakaldte mindre-

Dernæst bliver ogsaa Retsvirkningerne klargjort. At vi nu gaar over til at indføre Fuldmyndighed i 21 Aars Alderen, er begrundet i, at saa godt som overalt ellers i Verden, eller i alt Fald de allerfleste Steder, er Myndighedsalderen 21 Aar eller deromkring. Det vilde derfor være aldeles urimeligt, om vi her i Danmark fastholdt 25 Aars Alderen, medens man f. Eks. i Norge og Sverige gaæet ned til 21 Aars Alderen. Foruden Hensynet til de andre nordiske Lande og i det hele taget til de andre europæiske Lande er der for os ogsaa en speciel Grund til at gaa ned til 21 Aars Alderen som Fuldmyndighedsalder, nemlig Hensynet til Sønderjylland, idet man dog ikke godt kan gaa til at erklære Mennesker, der hidtil har været myndige, for nu at være umyndige. Det vil man ikke kunne gøre. Det er derfor nødvendigt, at vi faar en anden Lovbestemmelse paa dette Omraade, og jeg tror heller ikke, der vil blive stor Strid om at flytte Fuldmyndighedsalderen fra 25 Aar ned til 21 Aar.

Det Spørgsmaal, der har givet Anledning til nogen Strid i det andet høje Ting, var derimod Spørgsmaalet om Værgemaal og Forældremyndighed. For mig staaer det — selvfølgelig, maa jeg føje til — saaledes, at dette Lovforslag indeholder en virkelig og god Løsning af dette Spørgsmaal i Modsætning til alle de Lovforslag, som tidligere har været fremsat. Navnlig med Hensyn til Forældremyndigheden ser jeg saaledes paa Spørgsmaalet, at dette Lovforslag indeholder en god Regel. Efter det tidligere Lovforslag var det ogsaa saaledes, at Faderen og Moderen havde Forældremyndigheden over Børnene, men hvis de ikke kunde blive enige, skulde der tilkaldes en Trediemand, for at Afgørelse kunde træffes. Det forekommer mig imidlertid at være meget uheldigt, at en Trediemand skal træde mellem Mand og Hustru, naar Talen er om Forholdet til deres Børn. Derfor siger Lovforslaget her, at Forældrene i Forening har Forældremyndigheden, men hvis de ikke kan blive enige, kan man ikke gaa til en Trediemand. Forældrene skal altsaa blive enige, og jeg tror, at den fælles Kærlighed til Børnene vil gøre, at de ogsaa bliver enige. Bliver de ikke enige, ja, saa er Ulykken paa dette Punkt heller ikke saa stor, saa maa vi holde paa status quo. Jeg tror, det er en god Løsning, der her er foreslaæet, og jeg beklager, at der er Partier, som paa Forhaand er imod det. Desværre er det jo saaledes, at Partistandpunkter undertiden spiller en stor Rolle. Jeg haaber